

кога умираатъ ; които въ цѣль си животъ не само не любили да си помислятъ за смърть , но и отъ всички дѣша са предавали мѣрскомъ!

Да, наистина и при бѣдность и при теглао все, както, не ни са ще да са готвимъ за она свѣтъ, все какъ-то тѣжко ни е да мыслиме за смърта. А това отъ що произхожда? Отъ това защото , ние не знаеме какво ще ни бѣде на она свѣтъ , а още повече отъ това , че тамъ твѣрдѣ зло е за грѣшны-тѣ . Нѣкога радъ бы былъ да умрешъ, но като си размыслишъ, что ма чека тамъ? Може бы да ме чекатъ мъжи?...

Наистина радѣва са праведнѣа като са сѣти за смърть-та си; защото немъ тамъ ще бѣде много по весело, а намъ грѣшны какво ще бѣде? А что? Яко за грѣшны-тѣ е лошо на она свѣтъ, то ты са постарай да са ивишъ праведенъ; ако та не оставатъ грѣховетѣ да умрешъ спокойно, то дори е време отхвърли ги отъ себѣ си. Знай че кога да е, а потребно е, да са оставимъ отъ нихъ. Да ли пакъ наистина тебе да са покажемъ съ грѣхове-тѣ си и на горныя свѣтъ? О! не дай Боже, вѣчно горко ще вѣде съ насъ тогава!

Но легко ли е, кажете ми, да презрѣ нѣкон си и сладосты тѣ на той свѣтъ, които ни толко мамятъ? Дѣсно ли е да са откажеме отъ всички наши пороцы, кадѣ кон сме до тол.